

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 20/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., bytom P., A. P., bytom P., I. T., bytom P., V. P., bytom P., A. H., bytom P., J. S., bytom P., P. H., bytom P., J. H., bytom P., F. H., bytom P., A. P., bytom P., J. Š., bytom P. a M. Š., bytom P., zastúpených advokátom JUDr. J. M., K., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. D 2590/94, D not 97/98 a takto

rozhodol:

Sťažnosť M. S., A. P., I. T., V. P., A. H., J. S., P. H., J. H., F. H., A. P., J. Š. a M. Š. odmietá pre zjavnú neopodstatnenosť.

Odôvodnenie:

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2004 doručená sťažnosť M. S., bytom P., A. P., bytom P., I. T., bytom P., V. P., bytom P., A. H., bytom P., J. S., bytom P., P. H., bytom P., J. H., bytom P., F. H., bytom P., A. P., bytom P., J. Š., bytom P., a M. Š., bytom P. (ďalej len „sťažovatelia“), v ktorej tvrdili, že postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 2590/94, D not 97/98 došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Z rovnopisu uznesenia okresného súdu z 21. júna 2004 sp. zn. D 2590/94, D not 97/98 bolo zistené, že konanie napadnuté sťažovateľmi bolo právoplatne skončené týmto rozhodnutím 9. augusta 2004.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní, v ktorom sa riešilo vyporiadanie dedičstva) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označili sťažovatelia, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“ Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Za takýto spôsob treba považovať aj také rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré bolo

vynesené na základe dohody účastníkov konania, ak túto dohodu zákon umožňuje ako úkon znamenajúci vytvorenie skutkového a právneho základu na konečné rozhodnutie.

Napadnuté konanie pred okresným súdom skončilo uznesením, ktorým tento súd schválil dohodu dedičov o vypořádání dedičstva. Takúto dohodu predvída a umožňuje zákon [§ 175q ods. 1 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku]. Schválením dohody dedičov vrátane sťažovateľov skončil 21. júna 2004 stav právnej neistoty pre sťažovateľov, a to potvrdili aj tým, že proti tomuto uzneseniu nepodali odvolanie. Sťažnosť však bola ústavnému súdu doručená až 9. júla 2004.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už vykonal všetky úkony vrátane konečného rozhodnutia na odstránenie právnej neistoty sťažovateľov. Žiaden ďalší úkon už neprichádzal do úvahy a potvrdilo to aj rozhodnutie sťažovateľov nepodať odvolanie. Z toho vyplýva, že napriek tomu, že uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 9. augusta 2004, znamenalo už 21. júna 2004 definitívne odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľov. Tento stav veci viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť, v ktorej sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podobne napríklad aj IV. ÚS 219/03).